

Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy előzetes meghallgatáshoz való jogát figyelmen kívül hagyták, harmadik jogalapjával pedig azt, hogy az EK 81. cikket és az EGT- Megállapodás 53. cikkét tévesen alkalmazták, mivel a felperest egy nem létező jogsértés miatt marasztalták el. A felperes főként arra hivatkozik, hogy a területi záradékok aláírásával nem sérült a verseny, hiszen e záradékokat csak azért tették, hogy biztosítsák a jogosultaknak jogaik megfelelő kezelését abban az országban, ahol az egyes jogkezelő társaságok tevékenységüket végzik. Másfelől a felperes arra hivatkozik, hogy az Európai Közösségek Bírósága elismerte, hogy a kölcsönös képvisleti szerződésekben szereplő, területi kizárólagosságra vonatkozó kikötések nem torzítják a versenyt.

Negyedik jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat figyelmen kívül hagyja azt, hogy a közösségi jogban a szellemi tulajdon, valamint a szerzői művek és műalkotások nem olyanok, mint a többi termék és szolgáltatás, és hogy az említett határozat ezékre – tévesen – az utóbbiakra vonatkozó jogi szabályokat alkalmazza.

Ötödik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 151. cikket, amely kimondja a kultúra kivételes jellegének elvét, amely szerint a Bizottságnak valamely szabályozás elfogadásakor figyelembe kell vennie a kulturális szempontokat, a Közösség kulturális sokszínűségének tiszteltetésben tartása és elősegítése céljából.

Hatodik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy nem vizsgálta a felelősség fennállását az EK 81. cikk hivatkozott megsértésének vizsgálata keretében, e jogi szabály téves alkalmazását jelenti és a megtámadott határozat indokolásának egyértelmű hiányosságát vonja maga után.

Hetedik jogalapjával a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat sérti az arányosság elvét, mivel az európai szellemi tulajdonjogi jogkezelő társaságok nem egyforma méretűek, illetve sérti a pártatlanság elvét, mivel a megtámadott határozatot egy hibákban szenvedő pert megelőző eljárást követően fogadták el. Ezenkívül a felperes arra hivatkozik, hogy a határozatban fellelhető komoly ellentmondások azt a közösségi joggal összeegyeztethetlenné és következtelenné teszik. Egyébként a megtámadott határozat, azt a téves látszatot keltve, hogy megkönnyíti a zeneművek vezetékes, műholdon vagy interneten keresztül történő felhasználásához szükséges engedélyek beszerzését, valójában a szellemi tulajdonjogi jogkezelő társaságok kölcsönös megszűnését írja elő, azáltal, hogy torzítja az egészséges versenyt, egyenlőtlen értékesítési feltételeket ír elő, és elkerülhetetlen sérelmeket okoz a szóban forgó társaságok között. Végül a felperes szerint a megtámadott határozat tévesen és közvetlenül értelmezi a 98/38/EGK irányelvet⁽¹⁾, és sérti azt a nemzetközi szellemi tulajdonjogi berni egyezményt, amelyhez az Európai Unió csatlakozott.

⁽¹⁾ A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL L 248., 15. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.).

2008. szeptember 18-án benyújtott kereset – Clearwire Corporation kontra OHIM (CLEARWIFI)

(T-399/08. sz. ügy)

(2008/C 301/86)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Clearwire Corporation (Kirkland, Egyesült Államok) (képviselő: G. Konrad ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsának az R 706/2008-1. sz. ügyben 2008. június 30-án hozott határozatát; és
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a CLEARWIFI szövegvédjegy a 38. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében – W00 934 594. sz. nemzetközi lajstromozás.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a bejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának a megsértése, mivel a fellebbezési tanács által hivatkozott kizárási okok nem akadályozzák a lajstromozást.

2008. szeptember 22-én benyújtott kereset – Enercon kontra OHIM – BP (ENERCON)

(T-400/08. sz. ügy)

(2008/C 301/87)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Enercon GmbH (Aurich, Németország) (képviselő: R. Böhm ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: BP plc (London, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2008. július 14-i határozatát (R 957/2006-4-sz. ügy) azon részében, amely elutasítja a felperes által a felszólalási tanács 2006. május 26-i, a B 760 605. sz. felszólalás ügyében hozott határozata ellen benyújtott fellebbezést;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: az „ENERCON” szövegvédjegy az 1., 2. és 4. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: az 1. és 4. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott „ENERGOL” közösségi szövegvédjegy; lajstromszám: 137 828.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást helyben hagyta, kivéve azon áruk tekintetében, amelyeket nem talált hasonlóknak.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította azon áruk tekintetében, amelyeket nem talált hasonlóknak, és a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasította.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése (b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

2008. szeptember 20-án benyújtott kereset – Fluorsid és Minmet kontra Bizottság

(T-404/08. sz. ügy)

(2008/C 301/88)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Fluorsid SpA (Assemini, Olaszország) és Minmet Co. (Lausanne, Svájc) (képviselek: L. Vasques és F. Perego ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.180 – Alumínium-fluorid-ügy) 2008. június 25-én hozott, a Fluorsid-nak illetve a Minmet-nek 2008. július 11-én illetve július 9-én kézbesített C(2008) 3043 határozatot, illetve másodlagosan mérsékelje a Minmet-tel és a Fluorsid-dal szemben kiszabott bírságot az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikkének 2. §-a szerinti határozat alapján.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a Fluorsid és Minmet társaság azon határozatot kívánja vitatni, amelyben az Európai Bizottság megállapította a Szerződés 81. cikke (1) bekezdésének és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését, és következésképpen a Fluorsid-re és Minmet-re egyetemlegesen 1 600 000 (egymillió-hatszázezer) euró bírságot szabott ki a Szerződés 81. cikke feltételezett súlyos megsértéséért.

Keresetük alátámasztására a felperesek az alábbiakra hivatkoznak:

- az EGT-ben keletkezett esetleges kárra és a Szerződés 81. cikke rendelkezéseinek megsértésére vonatkozó bizonyíték hiányára. Ebben a vonatkozásban tény, hogy nem lehet azzal érvelni, hogy négy kis vállalkozás, amelyek közül az egyik nem is ért el bevételt 2000-ben az EGT-ben akár elméletileg árat diktálhat a nagy alumínium-gyártóknak (ún. smelter-ek) a piacon, ahol a kínálat és nem a kereslet határozza meg az árat.
- a jogellenes magatartás bizonyításával kapcsolatban az indokolási kötelezettség megsértésére a Szerződés 253. cikke és az 1/2003/EK rendelet 2. cikke megszegésével, a vitatott jogsértésnek a Bizottság bizonyítási terhének csökkentése érdekében történő titkos megváltoztatásával. Ezzel kapcsolatban azt állítják, hogy a Bizottság bizonyítékot szerezhetett a versenytársak közötti információcseréről, de versenykorlátozó megállapodásról nem. A jogellenes magatartás leírásának a Bizottság által kívánt megváltozása – amely így a felperesek véleménye szerint a hard-core restrictions-re (különösen súlyos korlátozásokra) vonatkozóan lefektetett *per se* szabályra utalhatott, ezáltal könnyítve a bizonyítási terhen és elősegítve azon tény mellőzését, hogy a hivatkozott jogellenes magatartásnak nem volt hatása a piacra.
- az 1/2003 rendelet 27. cikkének és a védelemhez való jognak, valamint a Szerződés 253. és 173. cikkének megsértésére, amennyiben a Bizottság nem említette a Fluorsid együttműködését a kifogásközlésben, vizsgálatokat folytatott és dokumentumokat szerzett az aktához a kifogásközlés után és a végleges határozatban olyan jogellenes magatartást vitatott, amely eltért a kifogásközlésben vitatottól (eredetileg folyamatos jogsértés, majd később 6 hónapig tartó jogsértés).